

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **FLEET Control, s. r. o.**
sídlem Smetanovo nábřeží 327/14, 110 00 Praha 1
zastoupeného advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2015, č. j. MSK 147701/2014

takto:

- I. V řízení se **pokračuje**.
- II. Žaloba se **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 15. 2. 2015 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2015, č. j. MSK 147701/2014, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu Města Ostravy ze dne 16. 10. 2014, č. j. SMO/376456/14/DSC/Mar, kterým byla žalobci uložena pokuta za spáchání správního deliktu podle § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) ve výši 1 500 Kč, když jako provozovatel vozidla tov. zn. Volkswagen, RZ X nezajistil, aby při užívání tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť dne 25. 3. 2014 v Ostravě na ul. Přívozská 31 nejméně v době od 12:45 do 13:00 hodin nerespektoval dopravní značení IP12 – vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou „stání pro držitele parkovací karty R, A PO-PÁ 07:00 – 20:00 hod., SO 08:00 – 15:00 hod.“ a v působnosti tohoto dopravního značení ponechal vozidlo stát, aniž by na viditelné místo vozidla umístil parkovací kartu R, A. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně posoudil námitku žalobce prezentovanou v odvolání, když podle žalobce správnímu orgánu nevzniklo právo zahájit řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, neboť neučinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán vyzval žalobce dne 11. 8. 2014 ke sdělení osoby řidiče předmětného vozidla, na tuto žalobce reagoval téhož dne a sdělil identitu řidiče. Správní orgán měl provést nezbytné šetření ke zjištění osoby odpovědné za přestupek. Pokud by správní orgány sdělení žalobce považovaly za dostatečný podklad pro zahájení správního řízení o přestupku s konkrétním řidičem, měly by takové řízení zahájit a v něm postavit na jisto, zda se o pachatele přestupku skutečně jedná či nikoli. V opačném případě měly správní orgán objasnit okolnosti případu, například prostřednictvím dalších výzev označenému řidiči, předvolání provozovatele vozidla k podání vysvětlení či výzvy provozovateli k předložení dalších důkazů. Pokud by správní orgán předvolal provozovatele vozidla, ten by např. jako důkaz předložil knihu jízd a zároveň sdělil, že označený řidič K. S. se toho dne účastnil ústního jednání u Magistrátu města Olomouce.
2. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na napadené rozhodnutí a dále uvedl, že sdělení totožnosti řidiče samo o sobě není liberačním důvodem; dále to nezakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku uvedenou osobou a nelze pouze na základě takového sdělení řízení o přestupku zahájit.
3. Usnesením č. j. 22 A 20/2015-16 ze dne 19. 4. 2016 bylo řízení přerušeno do skončení řízení vedeném u Ústavního soudu pod sp. zn. Pl. ÚS 15/16, tedy řízení o návrhu na zrušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.
4. Uvedené řízení bylo skončeno Nálezem Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018, kterým byl návrh zamítnut. Odpadl tak důvod, pro který bylo řízení přerušeno, a proto podle § 48 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů bylo výrokem I. vysloveno, že se v řízení pokračuje.

Zjištění z průběhu správního řízení

5. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 22. 7. 2014 oznámila Městská policie Ostrava Magistrátu Města Ostravy (dále také jen „MMO“) podezření ze spáchání přestupku

neznámou osobou, spočívající v tom, že řidič vozidla tov. zn. Volkswagen, RZ X dne 25. 3. 2014 v Ostravě na ul. Přívozká 31 v době od 12:45 do 13:00 hodin nerespektoval dopravní značení IP12 – vyhrazené parkoviště s dodatkovou tabulkou „stání pro držitele parkovací karty R, A PO-PÁ 07:00 – 20:00 hod., SO 08:00 – 15:00 hod.“ a v působnosti tohoto dopravního značení ponechal vozidlo stát, aniž by na viditelné místo vozidla umístil parkovací kartu R, A. K Oznámení byla připojena fotodokumentace. MMO vyzval dne 23. 7. 2014 žalobce buď k úhradě částky 500 Kč podle § 125h odst. 1 zákon o silničním provozu, nebo k označení řidiče, který v inkriminované době vozidlo žalobce řídil. Na uvedenou výzvu žalobce sdělil, že v předmětné době vozidlo žalobce řídil pan K. S., nar. X, bytem U S. 1/1622, Š.

6. Dne 12. 8. 2014 vyzval MMO osobu označenou žalobcem jako řidič předmětného vozidla k podání vysvětlení v souvislosti s projednávaným podezřením ze spáchání přestupku. Výzvu zaslal MMO na adresu sdělenou žalobcem; zásilka byla doručena vhozením do schránky dne 27. 8. 2014. Jelikož ze strany uvedené osoby nedošlo k žádné reakci, dne 23. 9. 2014 učinil MMO záznam o odložení věci podezření ze spáchání předmětného přestupku, neboť nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
7. Následně dne 23. 9. 2014 zahájil MMO řízení o správním deliktu s žalobcem a zároveň jej předvolal k ústnímu jednání dne 14. 10. 2014. K ústnímu jednání se žalobce nedostavil, MMO tak dne 16. 10. 2014 rozhodl o uložení pokuty žalobci ve výši 1 500 Kč za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.
8. K odvolání žalobce, v rámci kterého tento namítal pouze to, že měl správní orgán věc řešit s přestupcem, který mu byl znám s tím, že měl být žalobce vyzván k doložení knihy jízd či poskytnutí jiného svědectví, rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V tomto se ztotožnil s postupem správního orgánu prvního stupně; šetření ze strany prvostupňového orgánu považoval za dostatečné, když primární odpovědnost za vozidlo nese provozovatel. Není úkolem správního orgánu provádět rozsáhlá šetření, kdo byl řidičem vozidla.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl soud bez jednání v souladu s ust. § 51 s. ř. s., neboť účastníci s takovým postupem vyjádřili souhlas.
10. Žalobce uplatnil ve své jinak rozsáhlé žalobě pouze jediný žalobní bod spočívající v nedostatečném šetření ze strany správních orgánů ve vztahu ke zjištění totožnosti řidiče. Otázkou, kam až vedou „nezbytné kroky“ ke zjištění pachatele přestupku ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 2. 2016, č. j. 1 As 237/2015 – 32, přičemž na uvedenou otázku odpověděl po podrobné interpretaci právní úpravy a shrnutí dosavadní judikatury (viz odst. 15 až 17), že „moc daleko ne“. V rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, na nějž rozsudek č. j. 1 As 237/2015 – 32 odkazuje, Nejvyšší správní soud uvedl: „Šlo by proti smyslu úpravy správního deliktu provozovatele vozidla vyžadovat po správních orgánech rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, nemají-li pro takové zjištění potřebné indicie a případné označení řidiče provozovatelem vozidla k výzvě podle § 125h odst. 6 zákona o silničním

provozu zjevně nevede, resp. nemůže vést k nalezení a usvědčení pachatele přestupku. Budou-li mít správní orgány (ať již na základě označení řidiče provozovatelem vozidla nebo na základě jiných skutkových okolností) reálnou příležitost zjistit přestupce, musí se o to pokusit. [...] Naopak pokud provozovatel vozidla k výzvě správního orgánu označí za řidiče osobu, kterou nelze dohledat nebo se jí nedaří doručovat, případně označí osobu, která odepře podání vysvětlení z důvodu podle § 60 odst. 1 věty za středníkem zákona o přestupcích (srov. citovaný rozsudek 3 As 7/2014 – 21), nebo dochází-li k řetězení označených osob (označený řidič označí dalšího řidiče atd.), je podmínka učinění nezbytných kroků ve smyslu § 125f odst. 4 zákona o přestupcích naplněna a správní orgán po odložení či zastavení řízení o přestupku projedná správní delikt.“

11. Krajský soud proto musel vyhodnotit, zda doručení výzvy k podání vysvětlení osobě označené provozovatelem za přestupce fikcí (resp. vhozením do schránky) může být důvodem pro odložení věci. Nejvyšší správní soud v obdobných věcech seznal, že správní orgán učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku, např.

- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření za situace, kdy provozovatel vozidla označil za jeho řidiče osobu, která krátce po spáchání přestupku zemřela, přičemž bylo zjištěno, že se jednalo o osobu, která s ohledem na závažnost svého zdravotního stavu nebyla způsobilá vozidlo řídit (rozsudek ze dne 16. 6. 2016, č. j. 6 As 73/2016-40);
- pokud provozovatel vozidla označil za jeho řidiče pana P.K., jakožto osobu správním úřadům i soudům známou pro častá obstrukční jednání v řízeních o dopravních přestupcích, tudíž se správní orgán ani nepokoušel danou osobu kontaktovat (již výše citovaný rozsudek ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, a dále rozsudek ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 7/2016-30);
- pokud by správní orgán nebral za relevantní indicii vedoucí ke zjištění totožnosti řidiče vozidla oznámení osoby, která se opakovaně dobrovolně nahlásí jako řidič vozidla, avšak následně v řízení o přestupku tuto skutečnost popírá (rozsudek ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45);
- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření za situace, kdy provozovatel vozidla označil za jeho řidiče osobu, která výslovně odmítla podat ve věci vysvětlení (rozsudek ze dne 23. 3. 2016, č. j. 6 As 128/2015-32);
- pokud správní orgán neprováděl žádné další šetření poté, co se pokusil doručit provozovatelem označenému řidiči předvolání k podání vysvětlení, které se nezdařilo, neboť se jednalo o doručování na adresu do zahraničí, odkud se zásilka vrátila s tím, že adresát je neznámý (rozsudky ze dne 26. 11. 2014, č. j. 1 As 131/2014-45, a ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 135/2016-17).

12. Přestože je tedy pojem „nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku“ posuzován Nejvyšším správním soudem poměrně benevolentně, je dle názoru krajského soudu nutné, aby ono „činění nezbytných kroků“ nebylo pouhou formální činností, jež má sloužit k překonání překážky bránící možnosti zahájit řízení o správním deliktu dle § 125f zákona o silničním provozu. Ve výše uváděných příkladech z judikatury Nejvyššího správního soudu se vždy poté, co provozovatel vozidla na výzvu správního orgánu označil určitou osobu za řidiče svého vozidla v době spáchání přestupku, objevila určitá okolnost, jež sama o sobě vyloučila pravděpodobnost, že se jedná o pravdivé tvrzení, popř. okolnost, která

nastala při doručování zásilky obsahující předvolání k podání vysvětlení označenému řidiči vozidla, jež neumožnila správnímu orgánu učinit závěr o tom, že přestupek mohla vskutku spáchat provozovatelem označená osoba. Provádění dalšího šetření by v takových případech již bylo možné označit za rozsáhlé kroky směřující k určení totožnosti přestupce, jdoucí nad rámec zákonných povinností správního orgánu a proti účelu předmětné právní úpravy ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46.

13. V předmětné právní věci krajský soud dospěl k závěru, že, byť správní orgán prvního stupně nečinil nad rámec jediné výzvy osobě označené jako řidič vozidla, která této osobě navíc byla řádně doručena (byť vhozením do schránky), lze v tomto konkrétním případě považovat postup správního orgánu za dostatečný. Podstatné totiž v projednávané věci je, že onou osobou označenou za řidiče přestupku byl K. S., tedy osoba, která je správním soudům dostatečně známá z úřední činnosti; ze strany žalobce, resp. společností personálně propojených s osobou pana P. K. je totiž K. S. nezřídka označován za zmocněnce s cílem činit obstrukce v rámci správních řízení. Krajskému soudu je z úřední činnosti známo minimálně 54 věcí projednávaných před správními soudy v ČR, ve kterých osoba K. S. vystupovala, zpravidla v souvislosti s obstrukčními jednáními žalobce, resp. osob personálně propojených s osobou P. K. Z uvedeného důvodu dospěl krajský soud k závěru, že zcela stačilo, pokud správní orgán uvedené osobě zaslal jako osobě označené za řidiče výzvu a pokud označená osoba na ni nereagovala, věc podezření z přestupku odložil. V projednávaném případě totiž s ohledem na osobu označeného řidiče lze mít za to, že správní orgán podmínku nezbytných kroků ke zjištění osoby řidiče naplnil. Lze v této souvislosti odkázat na obdobné závěry týkající se osoby P. K., viz shora citované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, a dále rozsudek ze dne 29. 3. 2016, č. j. 1 As 7/2016-30.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem III. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 19. června 2018

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu

